

Α.Σ. 65

Μάρς 2020

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗ 65

ΚΡΑΤΟΣ, ΜΜΕ, ΧΑΡΔΑΝΙΑΔΕΣ, "ΕΙΔΙΚΟΙ"
ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ
(επιέρνουν φόβους και φτυράνουν φασιζμοί) ΑΣ65

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΚΑΙ ΜΑΛΑΚΙΕΣ
Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΧΟΥΝΤΑ
ΓΙΝΕΤΑΙ ΟΤΑΝ
ΤΗ ΖΗΤΑΝΕ

"Είμαστε σε πόλεμο. Με έναν εχθρό που είναι αόρατος... η νίκη θα έλθει μόνον αν όλοι -ο καθένας ξεχωριστά- φρανούμε πειθαρχημένοι στρατιώτες..."

Τα παραπάνω είναι από το διάγγελμα του ελληνικού κράτους δια στόματος μητσοτάκη όταν επέβαλλε το πραξικόπημα πάνω στις ζωές μας με πρόσχημα την προστασία της υγείας μας από την covid-19. Δεν είναι ότι το κράτος δε μπορούσε να βρει διαφορετικές λέξεις και έννοιες για να δικαιολογήσει και να επιβάλλει τον εγκλεισμό μας στο σπίτι.

Κι όσοι αναρωτηθούν πώς στο διάολο κολλάει η κρατική χρήση πολεμικής ορολογίας για ένα ιατρικό ζήτημα, κολλάει και παρακολλάει. Όχι γιατί η αντιμετώπιση ενός ιατρικού ζητήματος με όρους που έχουν παρθεί από στρατιωτικά εγχειρίδια караβανάδων σώζει ζωές, νοσοκομεία, παππούδες και γιαγιάδες. Έτσι κι αλλιώς η επιδίωξη του κράτους και των λακέδων του ποτέ δεν ήταν αυτή. Η πολεμική ορολογία έχει άλλες σκοπιμότητες και σκοπεύει να φέρει άλλους συνειρμούς στους υπηκόους του.

Το "έχουμε πόλεμο" του κράτους και των αφεντικών ήταν πάντα το πιο δυνατό χαρτί τους για να προσπαθήσουν να επιβάλλουν την απόλυτη πειθαρχία στους σχεδιασμούς τους στρατιωτικοποιώντας την κοινωνία, να μπετονάρουν ακόμα περισσότερο την εθνική ενότητα (ώστε να βάλουμε στην άκρη την ταξική μας εκμετάλλευση) και η δημοκρατία τους να αποκτήσει περισσότερα ολοκληρωτικά χαρακτηριστικά χωρίς απαραίτητα να βγάλει τανκς στους δρόμους.

Είναι κάπως έτσι που το κράτος ισχυρίζεται ότι η απαγόρευση κυκλοφορίας και τα χουντικά μέτρα πρέπει να παρθούν επειδή υπάρχει ένας "ύπουλος εχθρός που μας απειλεί" και όχι επειδή το κράτος ούτως ή άλλως θέλει να εφαρμόσει μια τεράστια άσκηση πειθάρχησης αναδιαμορφώνοντας τις κοινωνικές συνήθειες και επιβάλλοντας νέα δεδομένα ώστε η εκμετάλλευσή μας να είναι αποτελεσματικότερη.

Αυτή η προσπάθεια εξοικείωσης με την πολεμική ορολογία για το κάθε τι δεν προκύπτει από το πουθενά. Πριν λίγες εβδομάδες το ελληνικό κράτος και οι μηντιακοί λακέδες του κατάφεραν να πείσουν πολλά πρόθυμα ελληνικά μυαλά ότι είναι "ασύμμετρη απειλή και ορδές εισβολέων που απειλούν την ασφάλεια του καθενός" μερικές εκατοντάδες άοπλοι μετανάστες στα σύνορα του έβρου που δέχονταν ελληνικές σφαίρες, δακρυγόνα, ξυλοδαρμούς και βασανιστήρια. Μετά από αυτά δεν τους ήταν πολύ δύσκολο να πείσουν ότι αν δε γίνουν δεκτά τα χουντικά μέτρα θα έχουμε εκατόμβες νεκρών, όπως τρομοκρατούσε η κρατική προπαγάνδα μυαλά που ήταν έτοιμα να τη δεχτούν. Όμως το πρόβλημα για μας που ζήσαμε και θα ξαναζήσουμε τα όποια περιοριστικά μέτρα **ξεκινάει από την αρχή. Ξεκινάει από τη στιγμή που θα επιλέξουμε να αποδεχτούμε την κρατική αφήγηση, από τη στιγμή που θα επιλέξουμε να αποδεχτούμε την αναγκαιότητα του πολέμου και σαν (περισσότερο ή λιγότερο) πειθαρχημένοι στρατιώτες θα δικαιολογήσουμε τους όποιους κρατικούς σχεδιασμούς στο όνομα της αντιμετώπισης του όποιου εχθρού μάς υποδεικνύουν αποδεχόμενοι το ρόλο του πειθαρχημένου στρατιώτη.** Ο οποίος ρόλος πάντα είναι ίδιος ακόμα κι αν η πρόφαση να είναι τέτοιος αφορά την κρατική διαχείριση ζητημάτων υγείας.

ΟΙ ΠΕΙΘΑΡΧΗΜΕΝΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΠΑΝΤΑ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΚΡΕΑΣ ΓΙΑ ΚΑΝΟΝΙΑ

**ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΥΛΙΚΟ
ΤΩΝ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΦΑΣΙΣΜΩΝ**

Το κράτος, οι ειδικοί του και πολλοί άλλοι πρόθυμοι λακέδες μάς βομβάρδισαν καθημερινά με ισχυρές δόσεις τρομολαγνείας ώστε να δεχτούμε αδιαμαρτύρητα το πραξικόπημα πάνω στις ζωές μας. Το πραξικόπημα έγινε, και μάλιστα με μεγάλη κοινωνική συναίνεση, η οποία δε βασίστηκε στη δύναμη των επιχειρημάτων του κράτους και των λακέδων του, αλλά στη συνεχή 24ωρη επανάληψη των ίδιων θεωρημάτων (σε συνδυασμό με τη γενικευμένη υγιεινιστική φοβία που έχει αναπτυχθεί τις τελευταίες δεκαετίες). Ένα από τα περίφημα θεωρήματα είναι ότι, όλοι όσοι δε δεχτούμε τα περιοριστικά μέτρα, είμαστε “ανεύθυνοι” και “ εν δυνάμει δολοφόνοι” παππούδων και γιαγιάδων!

Μπορεί να ακούγεται γελοίο, καθώς δεν είναι ανάγκη να είναι κανείς επαναστάτης και ιδιαίτερα υποψιασμένος για να δει ότι **το κράτος και τα αφεντικά δε δίνουν δεκάρα για τις ζωές των ηλικιωμένων, αφού αποτελούν ένα βάρος για τον καπιταλισμό ως ένα μη-παραγωγικό κομμάτι πληθυσμού που δεν τους αποφέρει κέρδη.** Στην πλειοψηφία τους μιλάμε για ανθρώπους που αφού ξεζουμίστηκαν μια ζωή στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς προσπαθούν να ζήσουν με αξιοπρέπεια όσα χρόνια τους μένουν με μια όλο και περισσότερο κουτσουρεμένη σύνταξη (όσοι κατάφεραν να φτάσουν εκεί). Σε αντίθεση με αυτούς (συνήθως νεότερους) που έχουν ένα κάρο υγιεινιστικές φοβίες και νομίζουν ότι θα ζήσουν για πάντα επειδή κάνουν πιο πλούσια τη βιομηχανία της υγείας για να παίρνουν συνέχεια “πιστοποιητικά υγείας”, **έχουμε την εκτίμηση ότι οι περισσότεροι ηλικιωμένοι δεν είναι από αυτούς που διατίθενται να σταματήσουν να ζούνε σαν άνθρωποι δήθεν για να προστατέψουν τη ζωή τους**

Σε εποχές που απαγορεύονται οι ερωτήσεις εμείς θα κάνουμε μία :

ΑΝ Η ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ ΚΑΙ Ο ΕΓΚΛΕΙΣΜΟΣ ΣΩΖΕΙ
ΖΩΕΣ ΤΟΤΕ ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΜΙΣΟΙ ΣΧΕΔΟΝ ΘΑΝΑΤΟΙ
ΠΟΥ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ COVID-19
ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΙ ΣΕ
Γ Η Ρ Ο Κ Ο Μ Ε Ι Α ;

Δεν είναι από αυτούς που θα προτιμήσουν το facebook από μια βόλτα στον ήλιο στην πλατεία με άλλους συνομήλικούς τους. Και όποιοι έχουν μια ελάχιστη επαφή με ανθρώπους αυτής της ηλικίας θα ξέρουν ότι η καραντίνα και η απαγόρευση εξόδου από το σπίτι είναι ένα βασανιστήριο και όχι προστασία της υγείας τους.

Και κάπως έτσι χωρίς να ρωτηθούν ποτέ αν θέλουν να απωλέσουν το δικαίωμα να ζήσουν όπως επιθυμούν το χρόνο που τους έμεινε, οι ηλικιωμένοι χρησιμοποιούνται ξεδιάντροπα από τα κράτη ως ένας συναισθηματικός εκβιασμός για να περάσουν τα κρατικά μέτρα πειθάρχησης και επιτήρησης και τα γενικευμένα lockdown. Και κάπου εκεί βγαίνουν σιγά σιγά ειδήσεις ότι στην ευρώπη περίπου οι μισοί θάνατοι από όσους αποδίδονται στην covid-19 είναι ηλικιωμένοι που πέθαναν σε γηροκομεία και οίκους ευγηρίας.*

Δηλαδή αυτοί που θέλουν δε θέλουν δε βγαίνουνε "άσκοπες βόλτες" αλλά βρίσκονταν σε κατεξοχήν κλειστούς χώρους και εύκολα ελεγχόμενους ως προς τη μετάδοση του ιού.

Εύκολα; Μόνο αν τα κράτη που αναγόρευσαν τα μέτρα κοινωνικής αποστασιοποίησης και την καραντίνα σε ασπίδα προστασίας των ηλικιωμένων, ήταν διατεθειμένα (που δεν ήταν) να προστατεύσουν πράγματι τους ηλικιωμένους. Άρα δεν ισχύει ούτε στο ελάχιστο το θεώρημα ότι τα χουντικά μέτρα και τα "μένουμε (κατόπιν κρατικών διαταγών) σπίτι" ήταν (και) για να σωθούν ζωές ηλικιωμένων. Τι σημασία έχει όμως αυτό για τους υποστηρικτές της καραντίνας; Τη δουλειά του την έκανε -και την κάνει- και με το παραπάνω.

**Κι ως σημειώσουμε ότι αυτό ισχύει και για κράτη που πήρανε σκληρά περιοριστικά μέτρα όπως η ισπανία και για χώρες που δεν πήρανε τόσο σκληρά όπως η σουηδία (στην ισπανία μάλιστα υπολογίζεται ότι είναι ακόμα μεγαλύτερος ο σχετικός αριθμός όπως μάθαμε με αφορμή προσφυγές που κάνουν οι οικογένειες των θανόντων ηλικιωμένων για να διερευνηθούν τα ακριβή αίτια του θανάτου τους).*

Και που θα πάω να αθληθώ πέστε μου.

Μέσα στη βαθιά μας υποτίμηση εν μέσω αποκλεισμού κυκλοφορίας, όλοι κι όλες ήρθαμε αντιμέτωποι με τους άρχοντες της ενημέρωσης και της πληροφόρησης, τους δημοσιογράφους των ΜΜΕ. Και για να βάλουμε λίγο σε τάξη τις σκέψεις μας σχετικά με το τι μας συνέβη, δεν έχουμε παρά να αναφερθούμε σ' αυτούς, που συνεργάστηκαν όσο δεν πάει με το κράτος, και να πάρουμε σιγά σιγά πίσω τα ψέματά τους.

Ξεκινώντας απ' τα βασικά, ήταν η πρώτη φορά (ή καλύτερα απ' τις πιο έντονες) που κράτος και ΜΜΕ έλεγαν και έκαναν τα ίδια ακριβώς πράγματα. Τόσο πριν, όσο και κατά τη διάρκεια του αποκλεισμού κυκλοφορίας, αλλά όσο και μετά, τα ΜΜΕ ήταν ο απόλυτος φορέας των απόψεων του κράτους και των επιταγών του.

Τα ΜΜΕ συγκεκριμένα λειτούργησαν ως παραποιητές της αλήθειας. Κι αυτό είτε κάνοντας λόγο με υπερβολικό τρόπο σε κάτι είτε αλλάζοντας εντελώς την ίδια την πραγματικότητα. Υποτίμησαν έτσι όσο δεν πάει την λογική μας και έπαιξαν με τα νεύρα μας και με τους φόβους μας. Ήταν ανενόχλητοι μοστράροντας τους δικούς τους “ειδικούς” να πετάνε το μπαλάκι αλλού, να αλλάζουν άποψη όποτε ήθελαν και ταυτόχρονα να μας λένε ή πόσο αβοήθητοι είμαστε ή πόσο ανεύθυνοι είμαστε.

Στην αρχή, μέσα απ' τα ίδια τα ρεπορτάζ τους μίλαγαν για έναν όχι τόσο επικίνδυνο ιό, όπου η ύπαρξή του δεν είναι λογικό να προκαλέσει αυτό που αρχικά γινόταν στην Κίνα (το lockdown).

Όταν όμως τα πράγματα άλλαξαν (σύμφωνα πάντα με τα λεγόμενά τους) τότε η covid 19 έγινε η απόλυτη απειλή που στοχοποιούσε τη “δημόσια υγεία”. Πολύ γρήγορα το πράγμα άλλαξε. Εκεί που όλη την ώρα αναφέρονταν εντελώς ρατσιστικά στο θέμα των μεταναστών στον Έβρο και στα νησιά, το θέμα έγινε ένα, η απειλή του κοροναϊού. Οι ανακοινώσεις του πρωθυπουργού και των υπουργών, το μνημόσυνο των 18:00 και τα δελτία των ειδήσεων έγιναν τα must της ενημέρωσης. Το ίδιο ξαφνικά, το ίδιο συντονισμένα με την ίδια ομοιότητα ως προς το περιεχόμενο.

Όσο τα μέτρα γίνονταν πιο αυστηρά, τα ΜΜΕ κάνουν καραμέλα την ατομική ευθύνη. Κάναν δηλαδή νούμερο ένα ζήτημα το ότι ο καθένας μας είναι εν δυνάμει υπεύθυνος για το θάνατο ενός άλλου. Το ίδιο λεγόταν από παντού, ξανά και ξανά. **Η κοινωνική ζωή στα λόγια τους ήταν αιτία θανάτου.**

Η φονικότητα του ιού απ' την άλλη ήταν δεδομένη για αυτούς. Παρόλο που υπήρχαν πολλοί επιστήμονες, γιατροί ή και άλλοι που είχαν διαφορετική αντίληψη για αυτό, μόνο μία άποψη έβγαινε: η άποψη ότι η covid 19 είναι φονική. Κι αυτό με τη σειρά του δικαιολογούσε το τι γινόταν εδώ: την φυλάκισή μας στα σπίτια μας –για το καλό μας.

Τα δεδομένα τους; Οι πηγές τους; Κατά κύριο λόγο ήταν η διαφήμιση των θανάτων ανθρώπων από άλλες χώρες. Εμπορεύτηκαν με τον χειρότερο τρόπο το θάνατο των ανθρώπων. Αντί να μελετηθούν και να βγουν οι αληθινές αιτίες του θανάτου, αυτοί οι ανήθικοι, χρησιμοποιούσαν τις εκατόμβες των νεκρών ως το μόνο επιχείρημά τους. Χωρίς να εξετάζουν τα χαρακτηριστικά των άλλων κρατών, τα ποσοστά τους, το πώς ούτως ή άλλως αντιμετωπίζουν και συνδιαλέγονται με το ζήτημα του θανάτου οι άνθρωποι από άλλες χώρες. Χωρίς να αναφέρεται ούτε στο ελάχιστο στο πού είναι οι νεκροί από κοροναϊό (όπως αυτοί λένε) και πού είναι οι άλλοι θάνατοι. Απλά και μόνο για να υπάρχει μία εικόνα λογικής.

Χρειάστηκαν όμως τουλάχιστον δύο μήνες για να αρχίσουν να λένε σιγά σιγά κάποια πράγματα, όπως πχ ότι χρεώνανε στην covid 19 τους θανάτους των ασθενών είτε αυτοί πέθαιναν από είτε με covid 19. Χωρίς να γίνεται λόγος για τους άλλους θανάτους, για αυτούς που πέθαιναν στα σπίτια τους αβοήθητοι από άλλες αιτίες. Χωρίς καν να γίνεται λόγος για τη φρίκη της ζωής όλων αυτών που ήταν κλεισμένοι στα σπίτια τους.

Την ίδια λογική χρησιμοποίησαν και για τις περιπτώσεις στο Κρανίδι, στη Νέα Σμύρνη Λάρισας και στα Πομακοχώρια. Μέσα σε καθεστώς απόλυτου ρατσισμού και υποτίμησης υπερασπίστηκαν όσο δεν παίρνει τις εκεί μεθοδεύσεις του κράτους. Ενώ οι άνθρωποι ανταπαντούσαν και αντιστέκονταν, τα ΜΜΕ εξαπέλυαν τις επιθέσεις τους και έδιναν αυθαίρετα την έγκρισή τους στο κράτος με αποδείξεις μηδέν –πάλι για το καλό τους, “προληπτικά”!

Μπροστά στην πληροφόρηση των ΜΜΕ αυτό που καταλάβαμε ήταν ότι οργανώθηκε πέρα για πέρα η σιωπή μας. Ήταν μάλλον αρκετό το ότι φώλιασε έστω και λίγο μέσα μας ο φόβος για το θάνατο και προφανώς ο φόβος για τα πρόστιμα και η καταστολή. Για να συνέλθουμε όμως πρέπει να σκεφτούμε. Να αντιπαραβάλλουμε τη λογική μπροστά στον καταιγισμό του τρόμου. Όχι μόνο μέχρι να μας ξαναπούν να μπορούμε στα σπίτια μας (αφού τώρα μας το επιτρέπουν) αλλά για να μην ξεχάσουμε το πώς οι μηχανισμοί του κράτους λειτούργησαν τόσο συντονισμένα σε βάρος μας προωθώντας τις δικές τους αλήθειες άρα και τα δικά τους συμφέροντα.

Πίσω στις δύσκολες μέρες, στις πρώτες εβδομάδες του αποκλεισμού κυκλοφορίας, τότε που το κράτος επικαλούμενο την “δημόσια υγεία” μάς έκλεισε στα σπίτια μας “για το καλό μας”, τα ΜΜΕ πέρα από διαμορφωτές της πραγματικότητας, λειτούργησαν όπως συνηθίζουν και σαν πάρα πολύ καλοί ασφαλίτες και ρουφιάνοι των ζωών μας. Οι άνθρωποι που βγήκαν έξω να περπατήσουν, να αράξουν σε μια πλατεία, να πάρουν δυο ανάσες κανονικές (κι όχι τις ανάσες της παράλυσης στο σπίτι) κατηγορήθηκαν από τα ΜΜΕ ως κοινωνικά ανεύθυνοι. Οι ηλικιωμένες και οι ηλικιωμένοι, οι πιτσιρικάδες και οι τσιγγάνοι μαζί με πολλούς άλλους έγιναν οι “κατά συρροή δολοφόνοι” στα τηλεοπτικά πάνελ. Ήταν οι “ανεύθυνοι”, οι “ανεγκέφαλοι”, οι “απρόβεκτοι”, που “δεν σκέφτονται τον συνάνθρωπο”, που “παραβιάζουν την νέα κανονικότητα”.

Η χυδαιότητα των ΜΜΕ ούτε είχε (κι ούτε έχει) τελειωμό. Τα πρόσωπα όσων αρνούνταν το “μένουμε σπίτι φοβισμένοι” γίνονταν ρεπορτάζ στις ειδήσεις των 8 και τεράστιες φωτογραφίες σε τοπικά ρουφιανό σάιτ (όπως κι εδώ στην Πάτρα, με την περίπτωση του νότιου πάρκου, της πλαζ και της ηρώων πολυτεχνείου).

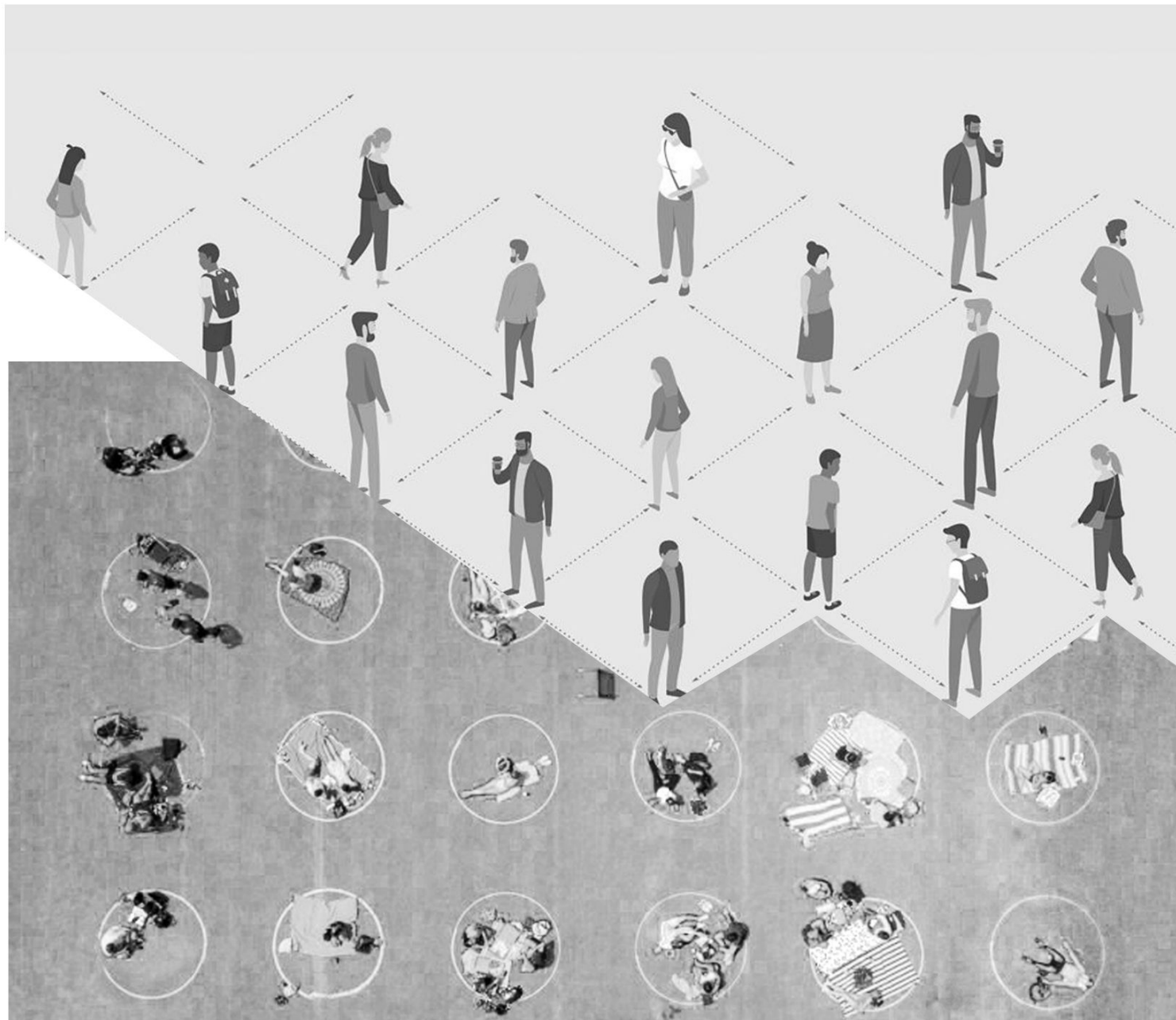

Για τους δημοσιογράφους ήταν οι “εγκληματίες” εξαιτίας των οποίων τα μέτρα γίνονταν αυστηρότερα και περισσότερα. Οι “εγκληματίες”, οι οποίοι δεν βέβονταν το έργο “των ηρώων με τις μάσκες” και που “διέσπειραν τον κοροναϊό”.

Θυμηθείτε. Ήταν τότε που άρχισε να μπαίνει στη ζωή μας η σιχαμένη φράση: ατομική ευθύνη. Θυμηθείτε. Ήταν τότε που πυροβολούσαν από παντού το μυαλό μας με φόβο. Τότε που ήθελαν όλους κι όλες εμάς να δούμε τον εχθρό στο πρόσωπο του διπλανού μας. Ήταν τότε που το κράτος μαζί με τους ρουφιάνους δημοσιογράφους αξιοποίησε το “διαίρει και βασίλευε”.

Στοχοποιώντας με τον χειρότερο τρόπο τη ζωή μας (μέσω του φόβου για την υγεία μας), θέλαν να δούμε τον εχθρό σ’ αυτόν που βγαίνει έξω, σ’ αυτόν που βήχει, σ’ αυτόν που δεν φοράει μάσκα, σ’ αυτόν που δεν βάζει 10 φορές αντισηπτικό, σ’ αυτόν που στην ουσία ζει ανθρώπινα και λογικά.

Τα ΜΜΕ εξυπηρετώντας τους σκοπούς του κράτους επόπτευαν την ζωή μας και την κάναν πλάνα με ανεύθυνους πολίτες, πάντα για το καλό μας, για να μη γίνουμε τάχα Ιταλία, Ισπανία, Αμερική. Για να ριξουμε την ευθύνη στους ανθρώπους που ζούμε μαζί.

Αν τώρα κάποιος κολλάνε να μπουν μαζί στο ίδιο αβαντέρ, αν κάποιος αντιδρούν με όσους δε φοράνε μάσκα στο σούπερ μάρκετ, αν κάποιος βλέπουν ηλικιωμένους να βήχουν ή γενικά ανθρώπους να περπατούν φυσιολογικά χωρίς αποστάσεις κι ενοχλούνται (όχι πως δικαιολογούνται), ας θυμηθούν τα καθάρματα των ΜΜΕ που μας οδήγησαν εκεί μέσω του φόβου. Που μας κυριεύαν μέρα με τη μέρα με αντικοινωνικές λέξεις και νοήματα, με ρεπορτάζ που εχθρεύονταν την ίδια την κοινωνική μας υπόσταση, την ίδια τη ζωή.

Ας μην τους κάνουμε τη χάρη να ξεχάσουμε την ρουφιανιά τους και τον ρόλο τους ως διαμορφωτές συνειδήσεων. Ας μην κοιμούνται ήσυχα αυτοί που με το έργο τους μας έβριζαν είτε ως ευπαθείς ομάδες (δημιουργώντας μέσα μας παραπάνω φόβο) είτε ως ανεύθυνους βγάζοντας λεφτά με το να προβάλλουν τα ίδια τα μούτρα μας απροκάλυπτα. Ας μην κινούνται σαν μην τρέχει τίποτα όλοι αυτοί, οι δημοσιογράφοι και οι κάμερές τους, που τραβάνε πλάνα απ' την ζωή μας στις παραλίες, στις πλατείες, στα πάρκα, για να φτιάξουν τους επόμενους "ανεύθυνους" που θα ευθύνονται για ό,τι συνεχιστεί απ' την πλευρά του κράτους. Δεν πρέπει και δεν μπορεί να είναι πάντα άνετοι να κάνουν την βρωμοδουλειά τους.

Ενώ βρισκόμασταν καθηλωμένοι στις καρέκλες και τους καναπέδες μας και σιχαθήκαμε να βλέπουμε τον χαρδαλιά και τον τσιόδρα σε αυτό το μίζερο γραφείο, για να μη χάσουν και αυτοί την τηλεθέασή τους αποφάσισαν να κάνουν ταξιδάκια και να ποζάρουν στις κάμερες. Όχι σε παραλίες και εξωτικά μέρη, για να μη ζηλέψουμε που μας κλειδαμπαρώσανε, αλλά εκεί που έπρεπε να κάνουν την εμφάνισή τους και να αναδείξουν “ΤΟ πρόβλημα”.

Προφανώς, οι ρομά είναι ο εύκολος στόχος λόγω του ρατσισμού που δέχονται, για να κάνουν το κράτος και οι ειδικοί του την άσκησή τους και να πείσουν ότι υπάρχει κάποιο θέμα, για το οποίο τους χρειαζόμαστε «και πρέπει να βάλουν τάξη». Αλλά και για να επιβάλλουν και να καθιερώσουν πρωτόγνωρα πράγματα που δε συνέβησαν πουθενά αλλού στην Ελλάδα. Ποντάροντας στο μίσος της ελληνικής κοινωνίας απέναντι στους ρομά, ξεκίνησαν και συνεχίζουν μια στημένη επιχείρηση. Οι ρουφιάνοι δημοσιογράφοι ξεκίνησαν τα ρεπορτάζ για κάτι γάμους που έγιναν (όπου γάμος και χαρά, ο ρουφιάνος πρώτος), για το πόσο διαφορετικοί είναι και πόσο διαφορετικά ζουν, σε μικρά σπίτια πολλοί μαζί (καλά όλοι αυτοί σε βίλες μένουν θα έλεγε κανείς;), και γενικά το πόσο δε μπορούν να καταλάβουν το μεγαλείο της σκέψης του τσιόδρα. Έτσι χωρίς πολλά πολλά, με λίγη λάσπη και λίγο ρατσιστικό εμετό έδεσε το γλυκό, ώστε να θεωρηθούν οι Ρομά της Νέας Σμύρνης στη Λάρισα πιθανή υγειονομική βόμβα.

Καθιέρωσαν τον αποκλεισμό περιοχής μέσα σε πόλη, ενώ ο περιφερειάρχης Αγοραστός διέταξε, πως αν χρειαστεί θα έρθει και ο στρατός για να γίνει εφικτός ο αποκλεισμός. Ξεκίνησαν να κάνουν τεστ πηγαίνοντας σε ένα ένα σπίτι και υποχρεωτικά έπαιρναν δείγματα. Όσων το τεστ έβγαине θετικό τους απομάκρυναν σε ένα χώρο αποκλειστικά για τον SARS-COV2, για να εκτίσουν την ποινή της καραντίνας των 14 ημερών. Αυτά δεν συνέβησαν πουθενά αλλού, ούτε εξηγήθηκαν, ούτε προειδοποιήθηκαν πως θα γίνουν. Μήπως θα περίμενε κανείς από το κράτος να μας ρωτάει πριν μας φυλακίσει, πριν μπει στο σπίτι μας, ή πριν φέρει το στρατό στις πόλεις;

ΚΩΣΤΑΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ - ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

"ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΕΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗ ΦΥΛΑΞΗ ΣΤΟΝ ΟΙΚΙΣΜΟ ΤΩΝ ΡΟΜΑ"

Αποκλείεται να συμβαίνουν αυτά στην Ελλάδα (Σιγά δεν έχουμε και χούντα!)

Όλα αυτά είναι πρωτόγνωρα και ενώ ο ρατσισμός και η υποτίμηση τα έκαναν ευκόλως εφικτά, στην πραγματικότητα ο σκοπός του κράτους και των μπάτσων που ντύθηκαν γιατροί δεν είναι μόνο το να κάνουν δύσκολη την ζωή των ρομά. Ο σκοπός τους είναι να βρουν την τέλεια αφορμή, χωρίς πολλές ερωτήσεις να κάνουν της άσκηση τους και να εκπαιδεύσουν στην καινούργια πραγματικότητα όχι μόνο τους ρομά, αλλά όλους μας.

Η ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ
ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ
ΣΠΕΡΝΟΥΝ ΦΟΒΟΥΣ ΚΑΙ ΦΥΤΡΟΝΟΥΝ ΦΑΣΙΣΜΟΙ Α.Σ.65

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΠΟΥ ΑΓΟΝΙΖΟΝΤΑΙ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΝΤΟΣΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΣΤΗ ΧΙΟ, ΤΗ ΔΡΑΜΑ, ΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΥ Α.Σ.65

Η ΜΟΝΗ ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΣΦΑΛΙΖΟΥΝ ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ
ΕΙΝΑΙ Η ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΑΝΟ ΣΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ
Ο ΦΟΒΟΣ ΦΥΛΑΞΕΙ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΓΕΣ ΑΣ65